

## PRYČ Z TOHO DOMU VIII.

Ještě za tmy vstát, na Ztracenku vystoupat.  
Nadechnout vzduch ostrý jako pila a ořezat ten  
rodokmen, jednou provždy jej zbavit větví, na něž  
jítra navěšují, co z předešlé noci vytěsnila:

plané touhy povolených kravat, definitivní tečky  
jištěné nedopalky cigaret, polámané větrníky  
dívčího smíchu, z nichž si zvědavý vánek načítá  
zbytky DNA.

Z použitých náhubků vteřinových šelem ještě kape.

A houpe se tu gnóm, na té lidské pouti, který všem  
viděl do karet. Kmitá. Oč jsem blíže, o to rychleji.

Možná máš výhled z okna a zahlédneš hodiny, jež  
zběsile rafijemi kroutí, možná, že zůstaneš vdovou,  
zato vdovou prosluněnou.